Korskyrkan
Götene

ETT LIV I TRO!

BIBELSKOLA I KORSKYRKAN, FEBRUARI 2021

Berättelsen om Abraham - Guds nära vän,

om KALLELSE, TRO, LÖFTEN och KRAFT!

Vi har mycket att lära från Abrahams liv, ”Trons Fader”!

- **Förstå Guds kallelse (1 Mos. 12:1-9)**
- **Föröka din tro (1 Mos. 15:7-21)**
- **Lita på Guds löften (1 Mos. 21)**
- **Upptäck Guds kraft i ditt liv (1 Mos. 17)**

Vi följer Abrahams kallelse och liv i fotspåren, och tar också del av NT:s undervisning kring punkterna ovan, vilket ger möjlighet till reflektion över våra egna liv!

Roger Hellmark,
Februari 2021

Innehåll

1. Undervisningens syfte 2
2. Introduktion – vem var Abraham? 3
3. Förstå Guds kallelse (1 Mos. 12:1-9) 5
4. Föröka Din tro (1 Mos. 15:7-21) ..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
5. Hur besegrar man fruktan och tvivel i sitt liv? (1 Mos. 15:1-6) ..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
6. Lita på Guds löften (1 Mos. 21) ..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
7. Upptäck Guds kraft i Ditt liv (1 Mos. 17) ..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
8. Varför kallas Abraham för GUDS VÄN? (1 Mos. 18).... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
9. Troende som också vill vara VÄRLDENS VÄN (1 Mos. 19) ..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
10. Den troendes reaktion på prövningar (1 Mos. 12:10-20) ... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**
11. Vad lär vi oss från Abrahams liv? ..... **Fel! Bokmärket är inte definierat.**

1. Undervisningens syfte

Abraham levde i en mörk tid, då **nästan ingen trodde på den ende sanne Guden**!
Ändå kallas Han – **TRONS FADER**! **Hur kunde Abraham leva ett liv i tro, när omgivningen inte gjorde det?**

Hur lärde han känna Gud? Man hade då en ”polyteistisk” syn på Gud, d.v.s. man hade många Gudar man tillbad.
Hur lever man ett LIV I TRO? Det är vad vi skall studera här. **Vi kan lära oss från Abrahams liv hur vi lever ett liv i TRO!**
Vår tid är kanske inte lika mörk andligt sett, men vi behöver män och kvinnor som **hör Guds röst, tror och lyder**, och **står upp och följer rösten**. Blir förändrade och förändrar sin samtid!

Syftet är verkligen inte att studera religionshistoria, utan mer **fånga ”nycklar” till att leva ett LIV I TRO, genom att studera Abrahams liv.** Men vi kommer givetvis att sätta in Abraham i sitt sammanhang, vilket sker under kapitel 2, Introduktion**.**

Vi förstår att Abraham levde i **en annan tid**, **en annan kultur** och **andra omständigheter**, men ändå kan vi **lära oss från hans liv**. När Du tar del av hans liv, så **sök efter ”nycklarna” som styrde hans liv** och gjorde honom till den andliga gigant han blev.

När vi studerar Abraham är det givetvis personen vi möter, men **vad vi verkligen söker här är hur han blev trons fader,** och vad vi kan lära från honom! Hans liv skall vi nog se som en process i tillväxt! ***Är det möjligt leva ett liv som Abraham i vår tid?***
Syftet är att lära från Abrahams liv. Vill Du bli någon som lever av TRO, då är det här något för Dig!

Vi skulle mycket väl kunna benämna vad vi tar upp här som en studie i LÄRJUNGASKAP!

2. Introduktion – vem var Abraham?

Abraham är ju en av de mest välkända gestalterna i vår Bibel. Han kallas **TRONS FADER**, vilket bara det är motiv nog att lära känna honom! **Bibeln ägnar 12 kapitel åt Abrahams liv** (1 Moseboken 12-23), men även i flera andra Bibelböcker kan vi finna spridda citat och ”länkar” till Giganten Abraham!
De som ges så stort utrymme i vår Bibel, kan räknas på mindre än ena handens fingrar. Även om Abraham levde för ganska exakt 4 000 år sedan, så är hans liv både en utmaning och uppmaning till vår egen tid.

Vi vet också att **3 av de 5 världsreligionerna har Abraham som sin stamfader**. **Han är den förste Patriarken inom kristen tro!**
Abraham kallas **Guds vän** på flera ställen i vår Bibel; bland annat i 2 Krön. 20:7, Jes. 41:8, Jakob 2:23, men även i Romarbrevet, Galaterbrevet, Hebreerbrevet och Jakobs brev. Galaterbrevet beskriver Abraham som **Fader för den som tror**.
Abraham föddes i staden Ur, i Kaldén år 1996 <u>före Kristus</u>, i det som idag är landet Irak. Hans föräldrar var fadern Tera och hans mor Amathlaah.

Abraham levde alltså <u>efter</u> Noa, men <u>före</u> Josef och Mose och alla profeterna som vi kan läsa om i GT.
Abraham var den förste **Patriarken**. Gamla Testamentet omnämner (i till exempel Andra Moseboken 13:5, Fjärde Moseboken 11:12) tre personer som stamfäder för Israels folk: **Abraham, Isak och Jakob**, vilka ofta benämns **patriarkerna**. Patriark kan översättas som ”stamfader”! Det är patriarkerna inom Kristendomen.

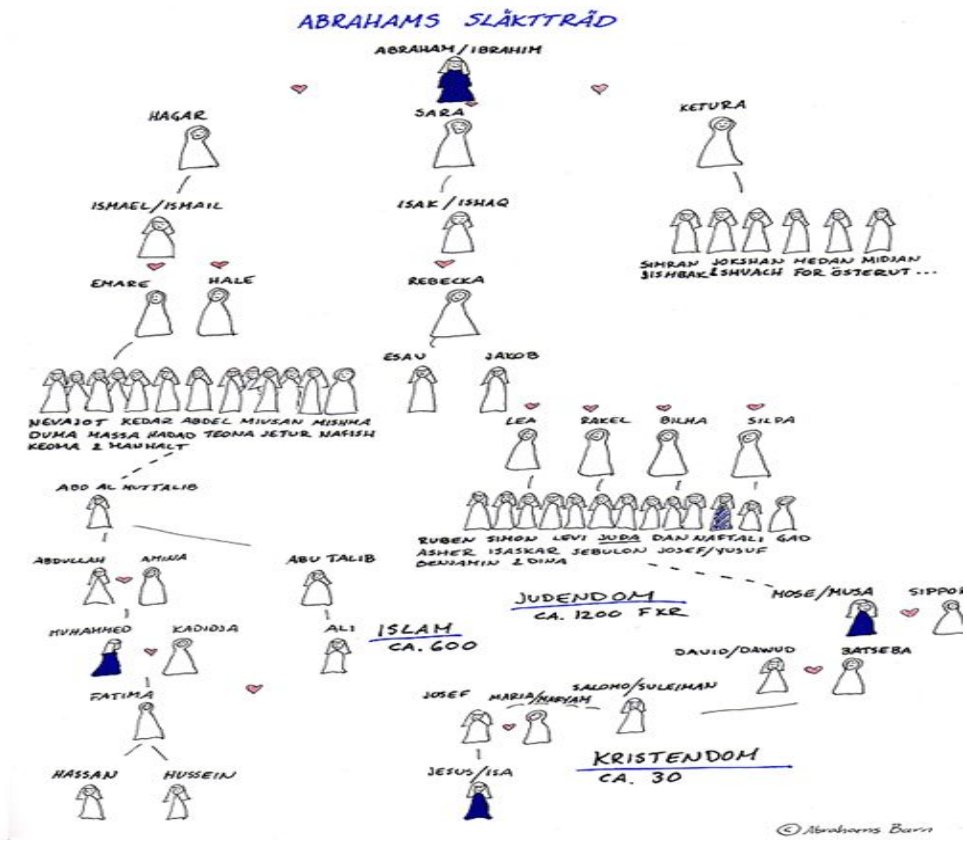

Men vi ser att Abraham hade tre hustrur. Mellan de två kvinnorna Sara, hans första hustru, och Saras ”tjänare”, slavinnan Hagar började en ”fiendskap” som fortgår än i dag, men nu mellan Judendom/Kristendom och Islam! Ismael, den son som föddes först, var slavinnan Hagars son, blev grunden till det **Arabiska folkslaget**. Men det var Saras och Abrahams gemensamme son, Isak, som skulle bli den semitiska grenen, där Mose och kungar som David och Salomo skulle träda fram, senare i släktledet. Det är även den släktlinje där Jesus så småningom framträder.

Abrahams söner med Ketura

I kapitel 23 dör Sara. Vi läser från 1 Mosebok 25 att **Abraham fick ytterligare 6 barn med sin tredje hustru, Ketura**. Utöver Ismael med tjänstekvinnan Hagar och Isak med sin hustru Saraj (Sara).

Abraham bestämmer att bara Isak skall ärva honom. Inom judisk tradition så ärvde ju äldste sonen ”dubbel arvslott” jmf sina yngre bröder. Flickorna ärvde ingenting alls. Har fadern två söner fick den äldre alltså 2/3 och den yngre1/3. Varför ärvde då inte Ismael ”dubbel arvslott” här? Han var ju den äldre sonen. Troligen ärvde han inget för att hans mor var Egyptisk slavinna, och Sara var Abrahams första hustru och en fri kvinna. Tankesättet skiljer sig rejält från det som gäller i vår del av världen i dag. Svenska Folkbibeln (SFB). Keturas barn fick gåvor av Abraham.

Vi har **två huvudgrupper av världsreligioner** i dag:

Abraham är stamfader till 3 av världsreligionerna, Judendomen, Kristendomen och så Islam. De är de tre monoteistiska religionerna i vår värld, d.v.s. man **dyrkar bara <u>en Gud</u>**.

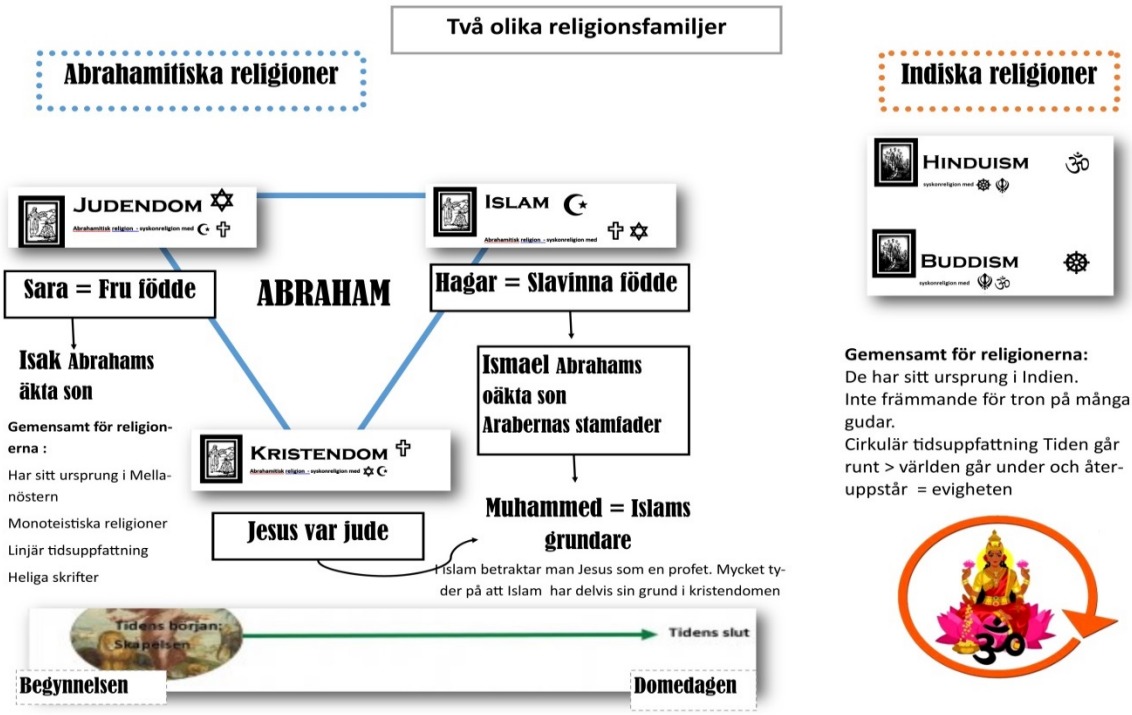

De **Abrahamitiska religionerna**, omfattatr Judendom, Kristendom och så Islam (se bilden ovan). I dessa religioner s**er man <u>tiden som linjär</u>**. Det är det sätt vi uppfattar tiden på även i vårt västerländska samhälle, då , men även i dag.

I de Indiska religionerna är tidsuppfattningen annorlunda, d.v.s. **tiden är cirkulär som ett hjul**, som årstiderna ungefär, som kommer tillbaka igen, och igen.
Skillnaden mellan de Abrahamitiska och Indiska religionerna är stor, så tidsuppfattningen är bara en del i skillnaderna. Jesus är Guds son och frälsaren i Kristendomen. I Judendomen väntar man fortfarande på Messias, så man ser inte Jesus som Messias! I Islam är Jesus en stor profet, medan i de Indiska religionerna finns han inte omnämnd alls. I de gamla hinduiska **VEDA-skrifterna, ca 1 000 år f. Kr.** finns inte Jesus och hans stamfäder alls nämnda. Skrifterna talar om helt andra gudar där.

Abram, som betyder ”upphöjd” ges så småningom ett nytt namn av Gud själv, **Abraham,** som betyder **”Fader till många”**! (1 Mos. 17:5-6). Saraj, som betyder ”**stridbar**”, fick också ett nytt namn, **Sara, som betyder ”Furstinna**”! (1 Mos. 17:15-16). Namnet kan jämföras med det faktum att hon blev **stammoder** till den semitiska släktlinjen där det senare skulle komma flera Konungar.

Vi känner Abraham från Bibelns berättelser, men **Gud lovade i sitt ord att han skulle göra Abrahams säd till ett stort folk**, och att de som välsignade honom skulle själva bli välsignade. De som förbannade honom skulle själva bli förbannade. Senare upprepar han löftet till Isak och igen till Jakob. I dag strider man om vem som har den lagliga rätten till landet Israel. Kan löftet i Bibeln åberopas som laglig gåva, eller skall besittningsrätten gälla här? Men landet var en judisk del under nära 2.000 år ungefär fram till Kristi födelse. År 70 efter Kristus revs hela Jerusalem ner av Romarna och judarna skingrades ut över världen. Därefter har landet i viss mån bebotts av araber och andra folkslag. Striden om vem landet tillhör avgjordes i FN, men beslutet har inte respekterats, och har efter staten Israels bildande år 1948 lett till ett flertal militära slag. Frågan är en av de mest komplicerade tvisterna vi har om rättigheter till ett landområde i vår värld.

De tre monoteistiska
världsreligionerna:

Judendom Kristendom Islam

Med monoteistisk, medan har bara en Gud!

3. Förstå Guds kallelse (1 Mos. 12:1-9)

En dag hörde Abram, som var hans namn då, Gud tala till honom. Vi vet inte hur han uppfattade Guds tilltal riktigt. Jag har funderat på om Abram hörde Guds kallelse genom sina yttre öron eller inom sig?
Men Abram var övertygad, en främmande Gud talade till honom! De Gudar han trodde på hade han aldrig hört tala, men nu var det annorlunda. Vi läser Gud sa: ***Lämna Ditt land, ditt folk och Din Faders hus, och gå till det land jag skall visa Dig*** (1 Mos. 12:1). Abram´s kallelse började med att **Gud talade till honom**! Innan Abram hörde Guds tilltal så var den levande Guden okänd för honom.
Jag har inte funnit någon kallelseberättelse i Bibeln, som inte börjar med att Gud talar till en person! Eller via en person!

Läs Hebréerbrevet kapital 11 och se hur det började för de som kallas ”**Trons hjältar**”! Trons ”Hall of fame”! Eller kanske hellre formulerat: **HALL OF FAITH !**

Senare ändrar Gud hans namn till Abraham, som betyder ”***fader till många***”!

I kapitel 12 finner vi åtskilligt som vi bör ta till oss. **Guds kallelse förändrade Abrahams liv**, hans familj, hans folkslag, men vi kan nog säga att **hans liv påverkade stor del av den dåtida världen**. Men än mer än så! **Abrahams liv påverkar våra liv ännu i dag**. Du kommer att upptäcka det framöver. Abrahams liv i tro påverkar Ditt liv i dag, låter fantastiskt men så är det!
Abraham är en centralfigur både i GT som NT. Han är stamfader till tre världsreligioner. Han skapade två folk – judarna och araberna.
Gud kallade honom ut ur en rebellisk värld till att bli ett redskap för frälsning. Vi skall följa Abrahams liv, något som kan hjälpa dig i ditt eget liv. **Han levde ett liv i tro genom Guds kallelse!** (Hebr. 11:18-19).

- ***FRÅGA:*** *Innan vi går vidare så fundera på och be över: Vad är karaktäristiskt i Guds kallelse till Abraham och kanske han kallar oss på liknande sätt också i dag? Har Du uppfattat Guds kallelse i Ditt liv? Hur då?*

Abrahams kallelse började med att Gud talade till honom! (vers 1).
Det uppfattar jag gäller för alla av Bibelns trosgestalter. **Kan en kallelse börja på annat sätt än ett tilltal**? Tilltalet kan ske på olika sätt, Gud talar på många sätt, läser vi i NT. De var enkla män och kvinnor av folket, men när Herren talade till dem, så blev de Hans redskap i sin samtid. Det tror jag är en ”regel” ännu i dag! Att uppfatta Guds tilltal och uppdrag till oss, förändrar oss, till de Han har bestämt oss vara i sina planer för oss.

Men det förutsätter några steg givetvis:
- ✓ Vi hör och lär oss känna igen ”rösten”
- ✓ vi tar till oss budskapet i vårt hjärta
- ✓ Vi är beredda att lyda/följa vad vi hör
- ✓ Vi litar på Guds löfte eller kallelse,
- ✓ Vi går i tro!

Guds kallelse rymmer oerhört många dimensioner, vi tar upp 9 infallsvinklar till Abrahams kallelse.

1. **<u>Bejaka Guds uppenbarelse och kallelse</u>**

Gud talade tydligt till Abram. Han skulle lämna sin familj, sitt land, och gå till en plats som Gud skulle visa honom! Guds kallelse uppenbaras genom Guds ord, men också genom hans tilltal.

<u>Guds allmänna kallelse</u> till Dig och mig är att följa honom och göra lärjungar! För Att lära känna honom behöver vi tillbringa tid med att läsa och meditera över Guds ord, under bön. Ordet som når oss där är **Logos! Ett allmänt tilltal**.
Men Gud har också en **<u>speciell kallelse</u>** för varje Guds barn. Han har också förberett såväl gåvor som planterat längtan i våra liv, liksom förmåga och kraft att infria kallelsen. **Den Gud kallar utrustar han! Han kallar inte de ”färdiga”! Guds speciella tilltal eller kallelse till enskilda personer är ord som kallas Rhema! Ett pesonligt tilltal.**

För att kunna fullfölja Guds specifika kallelse behöver vi först komma in i hans allmänna uppdrag. Vi kan läsa att när vi är trogna det Gud avslöjat för oss, då ger han oss än mer. ***Med det mått som Du mäter med, skall du själv bli mätt.***(Mark. 4:24-25).
Vi måste vara lydiga det den allmänna kallelsen, för att finna den speciella för oss.

2. **<u>Guds kallelse till Dig är ett medvetet val från Hans sida</u>**

- **FRÅGA:** ***Varför kallade Gud Abram? Var han speciell, eller blev han det? Vad gjorde honom speciell?***

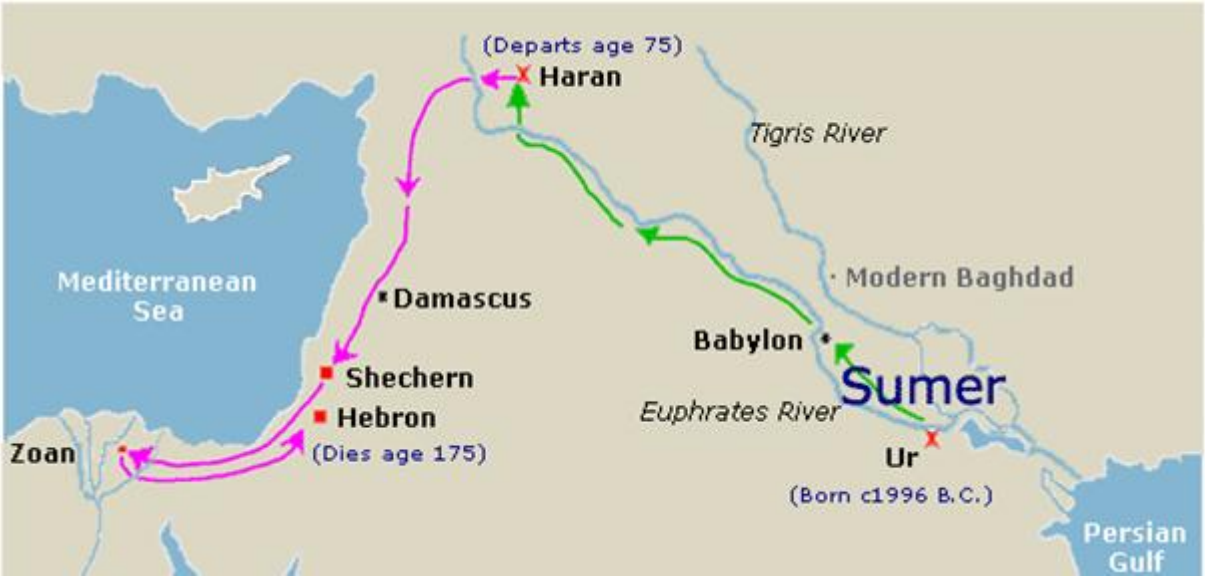

*"Herren sade till Abram: Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig!". (*1 Mos. 12:1).

*"**I tro lydde Abraham när han blev kallad**. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort **utan att veta vart han skulle komma"*** (1 Mos 12:4)

Varför valde Gud Abraham? Var Abraham mer helig, mer trogen Gud än andra? Nej, det verkar som om Abraham tillbad många Gudar, precis som de andra i Mesopotamien där han kom från tillbad man "månguden". När Gud talade till Abraham var Gud okänd för Abraham. När Gud talade till Abram var det en för honom helt okänd Gud. Det måste ha varit et mäktigt tilltal, då Abram lämnade alla sina avgudar, för att följa vad han hörde.

Abraham ljög senare två gånger beträffande sin hustru Sara, att hon var hans syster, för han var rädd om sitt eget liv. Han gjorde också Saras tjänstekvinna med barn. **Ljög Abraham för att han inte litade på Guds beskydd?** Så uppfattar jag det hela!
Men ändå så utvalde Gud honom! Ibland kan vi inte förstå Guds kallelse, som i fallet **Saulus**, som blev Paulus. Gud kallade en som mördade Guds trogna! Vi vet att **David** blev en mördare och var otrogen med Batseba, ändå läser vi i Bibeln att David var en man efter Guds hjärta! Hur är det möjligt? Han ångrade sig, och sökte Gud på nytt! **Det var Guds kallelse som gjorde Abraham speciell – Abraham skulle bli roten till ett nytt folk – Guds eget folk**! Han skulle också bli stamfadern för flera folkslag och religioner. **Gud såg något i Abram, att han skulle bli Abraham - Fader till många folk**. Vi är kanske inte mördare, inte heller någon som begår äktenskapsbrott, eller av rädsla utsätter vår partner för otukt! **Hur kunde Gud välja Abram? Han var ju en svag man!**

Vi läser att **Gud utvalde det som ingenting var**, i människors ögon. Han ser inte bara vem vi är, utan Han vet vem vi skall bli, enligt Hans plan! Han ser in i framtiden! Vi kan nog lätt se att Abraham ingenting var!
Abrahams resa måste på den tiden vara något alldeles fantastiskt, att ge sig av utan att veta vart Du skall komma! **Ingen karta, bara att lyssna in hur Gud vägleder**! **Det måste vara att vandra i tro! Guds röst blir som en GPS! Tror Du Gud tänkt så för oss också?**
Vi kommer längre fram att gå igenom de löften som Gud gav till Abraham. Löften som hela Israels nation vilar på! Jag skulle vilja säga – än i dag vilar på!

- Att ta till sig Guds kallelse hjälper oss lita på Guds vägar.
- Den ödmjukar oss inför uppgiften!
- Den får oss att bli beroende av Gud själv!

3. Guds kallelse kan kosta på…

Abraham fick en kallelse att lämna allt… sitt land, sin familj, sina vänner… Han hade förmodligen levt i Ur hela sitt liv, och allt han ägde, hans jobb, alla kontakter han hade, allt fanns där.. Kanske innebär Guds kallelse samma sak för oss?
Den som vill följa mig måste förneka sig själv, den som förlorar sitt liv räddar det! (Luk. 9:23-25).
Förneka sig själv och ta upp sitt kors. Det kan innebära olika beslut och steg för oss, ännu i dag. Men det innebär att följa Guds röst.

Vi ser av Bibeltexten att det rent praktiskt var Abrams far Terah som egentligen fick Abraham att börja gå. Abraham var nog den som till det inre var villig, men Terah var den som praktiskt tog beslutet, tror jag vi kan säga.

Abraham LITADE PÅ GUD, han LYDDE och HAN GICK.

KALLELSEN HAR ALLTID FLERA STEG:

DU uppfattar en kallelse
DU tar emot den och bestämmer dig för att följa den.
Du går i enlighet med kallelsen utan att vet hur framtiden blir.

I bland låter Herren oss se en vision, för att förstärka vår kallelse!

Tror DU Abraham såg löfteslandet inom sig?
Kanske inte, men han drömde säkert om löfteslandet.

Något märkligt: när Gud ger en kallelse så säger han att han går med, och beskyddar dig. Du se honom inte, men märker ändå att någon är med dig.

Fråga: *Är Du beredd att offra dina planer för Guds kallelse*?

4. Guds kallelse är en kallelse till tro och beroende

Guds kallelse är en kallelse i tro och beroende, precis som det var för Abram! Men den tid som Abram levde under, måste kallelsen att lämna sitt land, utan att veta något om vart han skulle gå, vara större än vad vi kan uppleva i vår tid. Världen har krympt! Och det rejält!

Hur kändes det att berätta för sin familj och vänner att Gud hade sagt till honom att han skulle föra honom till ett annat land. **Han kunde inte ge svar till sin familj, för han visste inte vart Gud skulle föra honom!** Han lämnade säkerheten och rikedomen i Ur, och gick utan att veta vart! Inget jobb, inget hus, inget skydd, han blev helt beroende på Guds omsorg. **Som jag uppfattar det är det att vandra i Tro!**
Och det är vad vi alla är kallade till, att vandra i tro!! Han säger till Dig, jag förser, jag ger Dig kraft! Frågan är om vi vågar gå på det löftet? Att gå i Hans kraft, är att helt lita på Honom, lita på utan att veta… **Att följa Jesus bygger på tillit till Honom**!

Abram var 75 år då han lämnade staden Haran, för att påbörja sista etappen till löfteslandet..

5. Guds kallelse innebär separation från synd och värld

Abram vände ryggen till all synd, och frestelser. Han förstod han kunde bara ha en Herre! Men vi ser att han inte hade bara en herre. Han tog med sin far, Terah och sin brorson Lot. Vi läser att Terah tog sin son och hans hustru Saraj och sitt barnbarn Lot, men Terah ville stanna i Haran, och så fick det bli. Namnet Terah betyder faktiskt ”**försening**”! Varför stannade de där? Haran var centrum för dyrkan av månguden, och Abram kunde inte få ur Terah dyrkan av månguden. Så avgudar stannade dem i Haran. Gud talade inte till Abram förrän hans far dött i Haran. Kanske är det så att Gud talade även när de var i Haran, men varken Terah eller Abram kunde höra Guds röst. Så är det för många kristna, **olydnad hindrar oss**, och vi hör inte heller Guds varningar. Avståndet till vår Herre blir för stort!

Vi kan läsa att Gud kallade enbart Abram, men han hade svårt att inte låta sin brorson Lot och hans far Terah följa med. Trots att Gud sa till honom att lämna släkten. Vi kan se att det hindrade Abram i sin gärning.
Synd och olydnad håller oss borta från att vandra i Guds kallelse!

6. Guds kallelse står fast

Andra gången Gud kallade Abram, är kallelsen densamma som första gången. Gud ångrar inte sin kallelse, men det händer att han upprepar den! Och så hände här!
Abram uppfattar Guds kallelse igen, och beslutar sig för att lämna Haran. Han inser att Haran inte är målet!
Första kallelsen ledde bara till delvis lydnad, för Abram. Kanske han inte var redo för lydnad, eller såg sig tillbaka? Vi vet att även Jona fick en andra kallelse. Olydnad leder till bortslösad tid! **Israels folk vandrade i öknen i 40 år, då man inte litade på Guds ledning att inta löfteslandet**! Vi vet inget om morgondagen, men får det oss att tveka eller att lyda Guds löften?

7. Guds kallelse innehåller stora löften för den som lyder

Med Guds kallelse får Abram många stora löften. **Jag vill göra Dig till en stor nation, Jag vill välsigna Dig, göra Ditt namn stort, och du blir en välsignelse för alla dem som välsignar Dig. (1 Mos. 12:2-3).**

Gud ger inga skäl till Abraham för vandringen till löfteslandet, bara löften! Men först uppmaningen, eller befallningen: ***Gå till landet jag skall visa Dig***! Senare utvidgar Herren löftet: *till Din avkomma **skall jag** ge detta land* (1 Mos. 12:7).

Och Abram lyder och börjar gå, men färden var inte spikrak precis. Men han började gå utan att veta vart Herren ville föra honom! Så är det ofta för oss också!
I fortsättningen kallar jag honom Abraham, då Herren ändrade hans namn. Abraham bodde hela tiden i tält, som en främling. Men **Gud öppnade dörrar till hans tjänst i det nya landet, och han fick vara till välsignelse.**

- **Jag vill göra Dig till ett stort folk**
  Betänk att han då var barnlös, och Herren kallade honom ”Fader till många”!
  Han hade dock gjort sin hustrus tjänstekvinna med barn!
  Vi läser att Sara ville att Guds löfte till Abraham skulle infrias och ville själv ha barn.

Hon tvivlade på att löftet också innefattade henne, så hon tog initiativet till att Abraham skulle gå in till Saras tjänstekvinna, Hagar, och de på så sätt skulle hjälpa Gud att infria löftet. Men Gud hade inte glömt sitt löfte, även om det dröjer.
I den kulturen var det en skam före en kvinna att vara barnlös. Tänk på Abraham, efter att Herren och änglarna besökt honom, och sagt att inom ett år skall ni få ett barn tillsammans, Sara och Du.
När Abraham presenterade sitt namn, ”Fader till många” då fick han nog väldigt ofta frågan: **Hur många barn har Du då, Fader till många**?
Men han började bli till åren, och hans hustru har får många år sedan upphört få mens, så möjligheten att få barn tillsammans med Sara var otänkbart i människors ögon. Men han litade på Guds tilltal många år tidigare. Så händer det han får himmelskt besök och då ändras hans och Saras namn, och han får reda på att han inom ett år skall ha en son. Det var ju en förutsättning för att löftet skulle kunna infrias om att hans ättlingar skall bli talrika som himmelens stjärnor!

Galatiebrevet 3:7, talar om att vi är Abrahams barn, vi som tror!

- **Jag vill välsigna Dig**
  Välsigna kan nog översättas att göra lycklig, det talar om glädje oavsett omständigheterna. **Gud skulle välsigna Abraham med sin närvaro**, den största välsignelse man kan erfara!
  Bibeln kallar Abraham för **Guds vän**! (Jakob 2:23).
  Som jag uppfattar det tog Abraham emot Guds välsignelse genom lydnad!

- **Jag skall göra Ditt namn stort**
  När väl Abraham kommit in i löfteslandet så blev han mycket rik och behandlades som en prins av Kananéerna. I alla tre världsreligionerna där Abraham är stamfader, betraktas han som mycket stort. Men Abraham sökte inte någon egen ära, men Gud lovade att upphöja honom! Den som upphöjer sig själv skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.

- **Och Du skall bli en välsignelse**
  Abraham var verkligen en välsignelse för de som bodde i Kanaan. **Vi läser att Herren välsignade lydnad**. Han välsignar dem så att de kan välsigna andra! Herren välsignar de lydiga, så de kan ge generöst till de som behöver.

- **Jag skall välsigna dem som välsignar Dig, och de som förbannar Dig, skall Jag förbanna. Gud lever verkligen med den Han kallar!**

  Herren riktigt visade att han stod på Abrahams sida, att Abraham kunde räkna med Guds stöd.

  Ganska snart efter de nått löfteslandet uppstod svält där, och då drog Abraham ner till Egypten. Där växte hans djurflockar rejält. Han blev väl mottagen, och han insåg att Sara var en vacker kvinna, så han blev rädd Farao skulle döda honom för hennes skull, så han sa Sara var hans syster. Farao gav honom många gåvor och Sara fördes till Faraos harem. Men då slog Herren Faraos hushåll med sjukdom. Farao insåg orsaken och blev vred på Abraham, hans lögn.
  Samma sak hände igen när Abraham var tillbaka i Löfteslandet. När de mötte Abimelek så Abraham att Sara var hans syster igen. När Abimelek ville ha Sara som hustru förbannad Gud honom. Gud skyddade Abraham hela tiden.

- **Och alla folk på jorden skall bli välsignade genom Dig**

Det är en fantastisk vers, så häftig så man nästan svimmar…
Hur tror Du Abraham kände när han hörde löftet? Kunde han ens ana storheten i löftet…?
En nyckelvers i historien om att befolka Gudsriket. **Jesus kommer själv från Abrahams släktträd**, så Herren sände sin ende son Jesus, en i Abrahams släktled att infria löftet.
Jag är vägen, sanningen och livet, ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Tänk efter här, om Du tror Du är en del i löftena som Herren gav Abraham! Löftena är givna till Abraham <u>och alla hans ättlingar långt bort i fjärran, och där finns Du och jag</u>! Vi läser i NT att vi är inympade i Olivträdet, så Du som inte är jude men ändå är troende är också Guds barn, och löftet gäller också Dig! Vi är som troende inympade i Olivträdet , Guds folk.

Tänk om Du och jag fick sådana löften uttalade över oss, då skulle vi väl jubla**? Men löftena gavs till Abraham och alla hans ättlingar i fjärran. Vilka är det då? <u>Det måste vara de som tror på Jesus och blivit hans barn!</u> Då är vi med i löftet! Då gäller löftet Dig min vän!**

Sug in orden och löftena i Ditt hjärta, syster och broder!
Matteus skriver ner Jesu ord: ***Välsignad är den som hungrar och törstar efter rättfärdighet, han skall bli fylld*** *(mättad) (Matt. 6:9).*

8. <u>Guds kallelse är en kallelse till pilgrimskap</u>

Pilgrim är någon som är ”på väg”! Vi läser att Abraham inte slog sig till ro någonstans, han var den verklige pilgrimen. Genom tron blev lofteslandet som om han levde som främling i ett främmande land. **Han levde i tält, för att inte binda sig**. En pilgrim är ju någon som söker och är på väg till ett främmande land. Som pilgrim söker vi inte bygga upp skatter här på jorden, men samlar i stället i himlen. Pilgrimen är märklig, han eller hon känner sig aldrig riktigt hemma. Ibland är pilgrimen inte välkommen och kan uppleva sig förföljd.

9. <u>Guds kallelse innebär en välsignelse för dina barn</u>

Kan låta märkligt men vi ser från Abrahams liv att det största vi kan göra för våra familjer och barn är att lyda Herren! *Utan tro är det omöjligt att behaga Gud, för den som kommer till honom måste tro att han finns och att han lönar dem som söker honom*! Kanske ger Gud den största belöningen till våra barn? 1 Mos. 12:7 ”***till din avkomma skall jag ge detta land***”!

Vi ser också att Abrahams lögn om sin hustru, gick igen i flera led senare. Hans son Isak, ljög på samma sätt (1 Mos. 26), På liknande sätt Abrahams sonson Jakob, och Jacobs söner ljög också för honom när man sålt Josef som slav. Så vi lär oss att vårt beteende kan gå igen hos våra barn!
Men Guds kallelse över Ditt liv kan också bli en välsignelse för Dina barn!
Abraham var inte den enda i Bibeln som upplevde kallelse har du säkert upptäckt.

<u>KALLAR GUD ALLA MÄNNISKOR ?</u>

<u>I NT ser vi minst 4 kallelsesteg när Jesus kallade och formade sina lärjungar:</u>

1) Kom och se…

2) Följ mig…
3) Bli kvar i mig …
4) Han sände ut dem ….

Jag uppfattar de 4 stegen här gäller också Dig, som vill följa Jesus, att följa innebär nya erfarenheter och nya trossteg. Att lita på Guds kallelse och följa.
Inte heller vi kan stanna i ”Haran”, halvvägs! Frälsningen är bara början av en livslång vandring med Jesus! I vår tid kan vi se människor stanna på färden… till deras löftesland.

Alla ges kallelsen att komma och ”se” Jesus, dvs höra om honom, uppleva hans närhet. Ta till sig hans ord. Alla som tagit första steget kallas till det andra: Följ mig!
Lägg märke till att Jesus själv säger, **så skall *JAG* göra er till**… inte vi själva. Vem är JAG HÄR? JESUS!

Jag uppfattar att Jesu kropp, du och jag, sänds ut att kalla människor till gemenskap med Jesus! Det är vårt uppdrag. Men Anden överbevisar om synd, det är en kallelse det också.

Det är viktigt vi låter honom få forma och omforma oss, som krukmakaren som börjar om med leret i sina händer**. Lägg märke till att du då är kvar i mästaren händer.**

Jag vill ta upp några tankar här:

- **KALLELSE ÄR INGEN MERIT 2 TIM 2:9**

Han frälser oss med sin kallelse, det är inget vi kan åberopa oss av, för det sker enbart av NÅD!
Vi kallas inte p.g.a. våra gärningar, inte heller vår duktighet. Det är ett beslut helt inom Gud själv. Vårt ansvar är att UPPFATTA KALLELSEN, LYDA och GÅ. Och så se att Guds tår bakom kallelsen och sina löften.

- **FÖLJER DU JESUS NÄRA, så kommer du in i din kallelse!** MATT 4:18:20
  Vi läser Jesus sa, Följ mig, så skall JAG GÖRA er till människofiskare! Till vad? Människofiskare! Gud har en plan för Dig och mig. Vad hände sedan? Genast lämnade de näten och följde honom. Otroligt! Hur blev de övertygade? De ställde inga krav, egentligen visste de inte vem han var, kanske de anade lite av det.
- **KALLELSE HANDLAR OM NY RIKTNING (Omvändelse)**
  Att följa är oftast att lämna…
  Man kan knappast följa halvhjärtat, eller ??
- **UPPDRAGSGIVAREN SÖRJER FÖR VÅRA FÖRUTSÄTTNINGAR**
  Paulus skriver: Sträva efter kärleken, men var också ivriga att få de andliga gåvorna. 1 Kor 14:1
  Vår del är att **VARA ÖPPNA FÖR GÅVORNA**, men Anden delar ut eftersom Han själv vill. MATT 7:7-8

Vi kan be om:

- Att få vara öppna för Guds kärlek genom oss
- Att finna vår kallelse i församlingskroppen
- Om mod att gå när Jesus kallar

Den Gud kallar ger han också förmågan att tjäna.
VI tjänar ju i Guds kraft, inte år egen!

- **TRON HAR BETYDELSE FÖR KALLELSEN. Ef. 3:7**

VI behöver ta emot kallelsen i TRO
Den som litar på Herren omger han med NÅD
När vi litar på Herren då står HANS FÖRMÅGA till vårt förfogande.

- **TRON FÖRLÖSER FÖRMÅGOR eller GÅVOR,** så uppfattar jag det**!** **HEBR 4:2**

- **ÖDMJUKHETEN** HAR BETYDELSE FÖR KALLELSEN 1 PETR. 5:5-6

Gud ger förmåga till de som underordnar sig hans vilja. Han vill se lydnad.

- **UTHÅLLIGHETEN** HAR BETYDLSE FÖR KALLELSEN HEBR 10:36

Gud håller sina löften, men har ofta en annan tidsaspekt på infriandet.
Från det Gud lovade Abraham en son tills det skedde tog det 25 år. Alla förutsättningar såg ut att vara borta, så endast Guds nåd fanns kvar till infriandet.

- KALLESLSEN TALAR TILL **DIN VILJA**

Det är ett BESLUT att följa! Ditt beslut!

- **DIN KALLSE KOMMMER I FUNKTTION NÄR DEN ÄR INORDNAD I FÖRSAMLINGEN ROM 12:4-6**

FÖRSAMLINGEN ÄR EN KROPP, och alla lemmar har inte sammauppgifter, en del är öga, en del hand och andra hörsel.

- **VILLIGHET ATT TJÄNA 1 PETR 4_10**

Tjäna varandra, ar och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd 1 Petr. 4:10.

FRÅGOR:
Kallar Gud de som är villiga att följa honom, eller är det bara dem vi kan läsa om i Bibeln?

Vet Gud i förväg vilka som är villiga att följa Guds kallelse?

Vad gjorde Abraham villig att följa Guds kallelse, en okänd Gud som talar till honom?

Hur kan vi uppfatta Guds kallelse?

Kallar Gud oss i vår tid genom sitt skriftliga ord, Bibeln, eller sker det också på andra sätt idag?

Har DU uppfattat Guds kallelse till Dig?